

Alt var så bråkete. Hvor kunne Lukas finne fred?

Så mye støy!

Av Richard M. Romney
Kirkens tidsskrifter
(Basert på en sann historie)

Lukas stønnet. Alt var så bråkete. Brødrene hans, Tadd og John, kranglet igjen. Selv om han var langt nede i gangen, kunne han høre dem rope gjennom døren til rommet deres. Og søsteren hans Lizzie, hadde skrudd opp musikken sin igjen. *Dunk. Dunk. Dunk.* Han kunne alltid høre den jevne rytmen til bassen.

Lukas prøvde å be brødrene sine om å slutte. "Gå vekk," sa Tadd. Så ba Lukas Lizzie om å skru ned musikken, men hun bare skrudde opp musikken.

Lukas ønsket å gå ut så han kunne tenke. Men det regnet.

Det var imidlertid ett fredelig sted hvor Lukas kunne dra. I går ga foreldrene ham sitt eget rom – et han ikke måtte dele med Tadd og John. Det var i kjelleren. Det var akkurat stort nok til en seng og et bord. Men på rommet sitt kunne Lukas lukke døren og slippe unna støyen.

Lukas gikk ned trappen til sitt nye rom. Han så seg rundt på eskene han hadde hentet ned tidligere. Han så et bilde av Jesus

stikke ut av en eske. Lukas hadde fått dette bildet den dagen han ble døpt. Å se på det fikk ham alltid til å føle fred.

Lukas tok bildet ut av esken. Han satte det på bordet. Så knelte han ned for å be. "Himmelske Fader, noen ganger er det så bråkete her. Hjelp meg å finne fred," ba Lukas.

Lukas la seg på sengen sin. Han tenkte på Jesus. Han hadde lært i Primær at Jesus alltid kunne være nær ham. Og Den hellige ånd kunne alltid bringe fred.

Snart ville mamma og pappa komme hjem fra jobb. De ville snakke med Tadd og John. Kranglingen ville ta slutt. For en stund. De

ville snakke med Lizzie. Lizzie ville skru ned musikken sin. For en stund. Helt til mamma og pappa var borte igjen.

Men akkurat nå lå Lukas i sengen. Han så på bildet av Jesus. "Vær så snill, himmelske Fader. Hjelp meg å føle fred uansett hva som foregår i resten av huset," hvisket Lukas.

Senere banket det på soveromsdøren hans. "Kan jeg komme inn? Hvordan går det med deg?" spurte mamma.

"Tadd og John kranglet igjen. Og Lizzie spiller musikken sin veldig høyt," sa Lukas.

"Jeg vet det. Det er tøft, ikke sant?" sa mamma. "Pappa snakker med brødrene dine akkurat nå. Og jeg skal snakke med Lizzie i kveld. Men først ønsket jeg å se hvordan det går med deg," sa mamma

"Jeg har det bra. Jeg er glad for at jeg har dette rommet," sa Lukas.

"Jeg også. Jeg ser du satte et bilde av Jesus på bordet," sa mamma.

Lukas smilte. "Det gjorde jeg. Og han skal hjelpe meg å gjøre rommet mitt til et sted der det er fred." ●

Denne historien fant sted i USA.

Skriv eller tegn hvordan du kan føle fred hjemme.